

Station i Kastrup, en Station i Dragør By og en i Nærheden af Ullerup. Men den anden og lige saa vigtig Ændring i dette Lovforslag er den, at Banen føres ind over Kjøbenhavns Grund indtil selve Grønttorvet og til Refshaleøen. En stor Del af Amager begynder at blive bebygget med billige Arbejderboliger, der ligge i frisk Luft, og hvortil der hører en lille Have. Det har i lang Tid været Idealet at faa et System af Arbejderboliger lagt omkring Kjøbenhavn, hvor Arbejderne kunde leve under sunde hygieiniske Forhold, og denne Tanke var jo allerede fremme, da Nørrebro Station blev anlagt. Men noget saadant kan ikke ske, medmindre der kommer en god Bane- eller Sporvejsforbindelse med Hovedstaden, thi de Arbejdere, der bo ude i Byens Udkant, skulle jo ind til deres Arbejdspladser, og under de nuværende Forhold kunne de godt have en eller halvanden Time at gaa fra deres Hjem til Arbejdsstedet, og det er for langt. Derfor vil Banen faa Betydning ogsaa for Arbejderboligerne derude, og der vil ganske sikkert vokse flere Arbejderboliger op i den Egn, der er saa frisk og sund, hvor de have Øresund paa den ene Side og de store, aabne Fællede paa den anden Side, naar Banen sætter Arbejderne i Stand til at komme til deres Værksteder, hvad enten de nu høre til Refshaleøen, eller de ligge nærmere ved Hjertøet af Byen — Banen vil altsaa forgrene sig til begge Punkter. Men det er klart, at en Bane, der skal føres ind over Byens Grund, maa tage Hensyn til den Ordning af Trafikforholdene, som i det hele taget er gældende, og Forslagsstillerne have derfor indsat den Bestemmelse, at „for den Del af Liniens Vedkommende, der fører fra Langebro til Grønttorvet, kræves Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Samtykke til Anlægget“. Det kan godt være, at Forslagsstillerne ville forbeholde sig Ret til inden 2den Behandling at overveje Muligheden af at stille et lille Ændringsforslag, der vil gaa ud paa, at der kommer til at staa: „For den Del af Liniens Vedkommende, der føres over Byens Grund“. Det behøves maaske ikke, for det ligger allerede i Ordene nu; naar Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse kan ordne Forholdene fra Langebro til Grønttorvet, vil der jo ikke blive noget af hele dette Baneanlæg; for dette Forhold er i Orden. Men for Nøjagtighedens Skyld forbeholde vi os Muligheden af at stille et saadant Ændringsforslag.

§ 2 er enslydende med § 2 i Loven af 1894, kun at Ordet „Koncessionshave-

ren“ er afløst af det mere danske „Bevilningshaveren“. § 3 er ligeledes enslydende med Loven af 1894, der er kun den Forskel, at Loven af 1894 forudsætter en smalsporet Jærnbane, medens vi forudsætte en Jærnbane med samme Sporvidde som Statsbanernes, thi som jeg sagde før, for Bortførelsen af Hvidkaal og for Godstrafikken i det hele taget vil dette være en Forbedring og en Nødvendighed. § 4 er den samme som i Loven af 1894 og § 5 ligeledes. De Aarstal, der i det hele taget findes i Loven, ere de samme Aarstal, som findes i Loven af 1894. I Loven af 1894 er der blot i den Paragraf, der svarer til vor § 5, tilføjet et Hensyn til Arbejdernes Ulykkesforsikring, men da vi senere have vedtaget en Ulykkesforsikringslov, behøves denne Linie ikke mere, og den er derfor strøget; ellers ere Paragrafferne enslydende. I § 6 have vi indført den Bestemmelse, at Ministeren kan give Begrænsninger til Bevarelsen af den gennemgaaende Drift. Dette maa være en rimelig Fordring, som en Minister maa kunne stille, og Forslagsstillerne have i hvert Fald ønsket at vinde den højtærede Ministers Venlighed for Forslaget ved paa Forhaand at indføre en saadan Bestemmelse i § 6. § 7 er ogsaa enslydende med Bestemmelsen i Loven af 1894, kun at Tidsvarigheden er sat til 2 $\frac{1}{2}$ Aar i Stedet for til 2 Aar. § 8 er ligeledes ganske overensstemmende med Loven af 1894. Derimod er § 9 ny. I Loven af 1894 findes ingen Tidsbestemmelse. Det ser ud, som om man fra 1894 og en Gang ind i Evigheden har givet Ministeren Lov til at give Bevilling paa denne Amagerjærnbane. Vi have sat en Tidsbegrænsning ind, idet vi i § 9 have sagt, at „efter 1ste Januar 1905 kan der ikke meddeles Eneretsbevilling i Henhold til denne Lov“. Vi finde, at det er rimeligt, at naar denne Tid er gaaet, og skulde det vise sig, at der er nogen, der har Lyst til at søge Koncession paa et saadant Baneanlæg, saa maa Rigsdagen igen overveje Forholdene, men at vedtage en Lov, der giver Ministeren Ret til i Hundreder af Aar at udstede en saadan Bevilling, det finde vi ikke, at der er nogen Rimelighed i.

Dels gennem mundtlige Henvendelser til min ærede Medforslagsstiller og mig og dels gennem skriftlige Henvendelser fra forskellige Dele af Amager, ere vi ganske klare over, at Beboerne derude med megen Længsel imødesee Vedtagelsen af et saadant Lovforslag, og jeg vil alvorlig opfordre det ærede Ting og den højtærede Indenrigsminister til at stille sig saa elsk-